

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Šternovou v právní věci žalobce:

IC: [redacted] zast. Mgr. Kateřinou Poddanou, advokátkou, se sídlem Karolínská 654/2, Praha 8, proti žalované Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí se sídlem Na poříčním právu 1/376, Praha 2 o zaplacení částky 1.200,-Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení částky 1.200,-Kč se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá zaplacení částky 1.200,-Kč jako náhrady škody, která jí byla způsobena nesprávným úředním postupem žalobce. Nesprávný úřední postup žalovaného spatřuje žalobce v tom, že žalovaná žalobci nastavila úřední mantinely znesnadňující přístup k nárokovému plnění podle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce, dle kterého je stát povinen splnit svůj závazek a nahradit odborové organizaci náklady výkonu kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Žalobce takovou kontrolu provedl dne 18.7.2007 na pracovišti žalovaného [redacted]. Žalobce se obrátil na žalovanou přípisem ze dne 9.2.2008 adresovaného Ministerstvu práce a sociálních věcí. Na toto žalovaná reagovala přípisem ze dne 12.3.2008, kdy žalobci sdělila podmiňující ukazatele pro úhradu nákladů dle § 322 odst. 4 zákoníku práce. Žalobce se domnívá, že povinností státu je nepodmíněně splnit svůj závazek dle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce, aniž by stanovil jakékoliv

omezující podmínky jako je tedy žádat o náhradu nákladů před provedením kontroly, dokládat počet členů organizace, ukládat stanovy odborové organizace, zaměstnávat v pracovním poměru osoby k výkonu práce svazových inspektorů a dokládat jejich pracovní úvazek.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobou uplatněný nárok neuznává. Ministerstvo práce a sociálních věcí hradí dle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce náklady vzniklé výkonem kontrolní činnosti odborovým organizacím. Úhrada nákladů vzniklých odborovým organizacím je rozpočteným výdajem ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. v) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změnách některých souvisejících zákonů. Podle uvedeného zákona se z prostředků státního rozpočtu hradí další výdaje stanovené zvláštním zákonem, kde tímto zvláštním zákonem je v tomto případě zákoník práce. Úhrada nákladů dle § 322 zákoníku práce je úhradou nákladů skutečně vzniklých. Ministerstvo práce a sociálních věcí k zajištění této agendy vydalo formou příkazu ministra zásady a s odborovými organizacemi uzavírá smlouvy, jejichž předmětem je úhrada prokazatelně vynaložených nákladů na výkon kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Poskytnuté finanční prostředky mohou odborové organizace použít pouze na úhradu nákladů vzniklých u svazových inspektorů bezpečnosti práce vykonávajících kontrolu stavu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Ministerstvo práce a sociálních věcí ověřuje v souladu se zákonem č. 320/2001 Sb. o finanční kontrole věcnou správnost poskytnutí finančních prostředků ze státního rozpočtu. Dále má právo a povinnost zároveň vykonávat u příjemce veřejnoprávní kontrolu finančních prostředků před jejich poskytnutím, v průběhu jejich použití a následně po jejich použití. Aby byly výdaje poskytované odborovým organizacím kontrolovatelné, je třeba stanovit určitá pravidla k poskytování finančních prostředků. Neproplacení částky 1.200,-Kč žalovanou bylo zaviněno žalobcem, který nepodal v roce 2007 žádnou písemnou žádost a s žalovanou neuzavřel smlouvu o úhradě nákladů vzniklých výkonem kontroly nad stavem bezpečnosti ochrany zdraví při práci. Žalobce zaslal dne 9.2.2008 žalované email, kdy mu pak žalovaná dne 12.3.2008 vysvětlila, že dotazy z minulého roku byly žalovanou vypořádány telefonicky včetně postupu při poskytování finančních prostředků v roce 2007. Žalovaná rovněž vyzvala v březnu 2007 předsedu žalobce o navázání kontaktu, tento však neprojevil zájem.

Z dopisu žalobce ze dne 9.2.2008 vzal soud za prokázané, že tímto dopisem požádal žalobce Ministerstvo práce a sociálních věcí o náhradu nákladů vzniklých výkonem kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a to v celkové výši 1.200,-Kč, přičemž tato částka představuje náhradu za jízdné na místo kontroly. Dopisem ze dne 12.3.2008 bylo žalobci sděleno, že Ministerstvo práce a sociálních věcí k zajištění agendy kontroly bezpečnosti a ochrany zdraví při práci uzavírá s odborovými organizacemi smlouvy, jejichž předmětem je úhrada prokazatelně vynaložených nákladů na výkon kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Poskytnuté finanční prostředky mohou odborové organizace použít pouze na úhradu nákladů vzniklých u svazových inspektorů bezpečnosti práce. Žalovaná sdělila, že v roce 2007 Ministerstvo práce a sociálních věcí žádnou písemnou žádost žalobce neobdržel, na emailový dotaz, který byl přílohou žádostí žalobců bylo reagováno dne 22.3.2007. Před tímto datem byl žalobce telefonicky informován o postupu Ministerstva práce a sociálních věcí a způsobu poskytování finančních prostředků v roce 2007. Dále byl žalobce poučen o tom, že je třeba podat písemnou žádost s vyplněnými údaji na

Ministerstvu práce a sociálních věcí. V žádosti bylo třeba uvést stav členské základny, počet svazových inspektorů bezpečnosti práce, přiložit kopii stanov. Emailem ze dne 28.3.2008 bylo žalobci sděleno, že dosud ministerstvo neobdrželo žádost žalobce o poskytnutí finančních prostředků podle § 322 zákoníku práce na rok 2008. Žalobci byl poskytnut dodatečný termín do 31.3.2008 k zaslání žádosti. Na toto reagovala žalovaná podáním ze dne 31.3.2008, kdy uvedl, že nemůže akceptovat podmínky, které v tzv. žádosti stanovuje pro hrazení nákladů Ministerstvo práce a sociálních věcí, neboť je považuje za omezující podmínky.

Z příkazu ministra č. 8/2006 ze dne 3.3.2006 vzal soud za prokázané, že ministr schválil zásady pro úhradu nákladů vzniklých odborovým orgánům výkonem kontrolní činnosti nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u jednotlivých zaměstnavatelů. Dle těchto zásad měly být finanční prostředky a úhrady nákladů vzniklých výkonem kontroly nad stavem BOZP poskytnuty jako skutečně vynaložené náklady na kontrolní činnost pracovníků provádějících tyto kontroly, zda jde o náklady skutečně vzniklé. Finanční vztah mezi MPSV a příslušným odborovým orgánem je v tomto případě upraven smlouvou o úhradě nákladů vzniklých odborovým orgánům, která je přílohou těchto zásad.

Z návrhu smlouvy o úhradě nákladů vzniklých odborovým orgánům podle § 136 zákoníku práce ve smlouvě jsou stanoveny tyto podmínky pro úhradu skutečně vynaložených nákladů: úhrada nákladů se uskuteční ve 4 etapách a to vždy až po předložení řádně vyplněného výkazu vynaložených nákladů na kontrolu BOZP, který je přílohou č. 1 smlouvy. Odborový orgán je povinen předložit MPSV výkazy, vyúčtování zálohy a souhrnnou zprávu o vyhodnocení kontrolní činnosti za příslušný rok. Závazná osnova je opět přílohou této smlouvy.

Podle ustanovení § 322 odst. 1 zákoníku práce odborové organizace mají právo vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u jednotlivých zaměstnavatelů.

Podle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce náklady vzniklé výkonem kontroly nad bezpečností a ochrany zdraví při práci hradí stát.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. t) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech se z prostředků státního rozpočtu hradí další výdaje stanovené zvláštním zákonem.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žalobou uplatněný nárok není po právu. Žalobce má sice podle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce nárok na náhradu nákladů, které vynaložil v souvislosti s kontrolou BOZP, nicméně žalobce neposkytl státu potřebnou součinnost k jejich náhradě, tyto náklady řádně nevyúčtoval a nesplnil další podmínky stanovené ministrem práce a sociálních věcí pro výplatu těchto příspěvků. Soud dospěl k závěru, že tyto další podmínky nejsou v rozporu s příslušným ustanovením zákoníku práce a nejsou ani v rozporu s článkem 4 odst. 1 Listina základních práv a svobod s § 2 odst. 2 Listiny. Dle názoru soudu je pro čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu třeba nastavit taková pravidla, aby čerpání těchto finančních prostředků bylo kontrolovatelné a transparentní. Zásady schválené příkazem ministra práce a sociálních věcí ze dne 15.3.2006 jsou dle názoru soudu zcela v souladu s tímto požadavkem transparentnosti, když stanoví jasná pravidla pro všechny subjekty oprávněné náhradu nákladů dle ustanovení § 322 odst. 4 zákoníku práce (dříve § 136 zákoníku práce) požadovat. Pravidla stanovená těmito zásadami nejsou žádným

způsobem diskriminační ve vztahu k jednotlivým subjektům a nezakládají žádnou nerovnost mezi subjekty. V řízení bylo prokázáno, že žalobce byl opakovaně informován o tom, jaké podmínky je třeba splnit pro to, aby mohl čerpat náhradu vynaložených nákladů na kontrolu BOZP ze státního rozpočtu, žalobce však tyto podmínky nesplnil, přestože k tomuto neměl žádný důvod. Pokud by žalobce s orgány státu spolupracoval, pak by mu náklady byly ze strany státu uhrazeny. Soud tak má za to, že pokud na straně žalobce došlo k nějaké škodě, pak si tuto škodu žalobce zavinil sám, tím, že nerespektoval pokyny Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytnutí požadovaného příspěvku. Vzhledem k tomuto soud žalobu zamítl v plném rozsahu.

Ve výroku o nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 a contrario. Žalobce byl v tomto sporu zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by tak měla žalovaná. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady v souvislosti s řízením nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Co se týká nákladů státu, dle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. by měl stát podle výsledku řízení právo na náhradu nákladů vůči žalobci. Vzhledem k tomu, že u žalobce jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stát, právo na náhradu nákladů nemá.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

V Praze dne 22.září 2011

Mgr. Lucie Šternová, v.r.
soudkyně

za správnost vyhotovení: Vítková